


Főoldal > ... > Családi Ügyek, Öröklés > Öröklés > Dologi Jogok Egymáshoz Igazítása > Spain

Dologi jogok egymáshoz igazítása

Tartalomszolgáltató:



European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Spanyolország

1 Milyen dologi jogokat keletkeztethet az e tagállam joga szerinti öröklés?

A dologi jogok halál esetén átszállnak, ha a jogosult az elhunyt személy, és ezek a jogok a halálozással nem szűnnek meg. Ilyen a tulajdonjog, a szolgálat (a főbb bérleti jogokkal együtt) és az értékpapír (jelzálog és biztosítékkal rendelkező hitel). A hasznélvezeti jogok azonban a hasznélvező halálával megszűnnek (a spanyol Polgári Törvénykönyv [Código Civil] 513. cikkének (1) bekezdése).

Öröklés hatására a dologi jogok köre bővíthet az elhunyt személy kívánsága (pl. hasznélvezeti jog hagyománya, használati vagy tartózkodási jogok, szolgálat létrehozása) vagy jogszabály miatt (törvényes hasznélvezeti jog, amelyet a jogszabály a házastársra ruház végintézkedésen alapuló vagy törvényes öröklés esetén).

2 Szerepelnek-e ezek a jogok ingatlan-nyilvántartásban vagy ingó dolgok nyilvántartásában, és amennyiben igen, kötelező-e a bejegyeztetés? Milyen nyilvántartásban (nyilvántartásokban) szerepelnek, melyek a bejegyzés feltételei, és milyen eljárás irányadó rá?

A nyilvántartásba vétel nem kötelező, vagyis a törvény nem kívánja ezt meg a jog megszerzéséhez (kivéve jelzálogjog esetén). Viszont mivel az ingatlan-nyilvántartásba való bejegyzés védelmet biztosít a nyilvántartásba vett joggal rendelkező fél számára, a gyakorlatban a jogosult általában kérelmezi a nyilvántartásba vételt.

Az öröklésről rendelkező okirat lehet végrendelet, végintézkedésen alapuló szerződés, törvényes örökösökről szóló nyilatkozat vagy európai öröklési bizonyítvány (a spanyol jelzálogtörvény [Ley Hipotecaria] 14. cikke). Általában viszont még akkor sem lehet azonnal újra bejegyezni az elhunyt nevében nyilvántartásba vett jogokat, ha egy ilyen jellegű okirat örökös vagy hagyományosi státusszal ruházza fel az adott személyt. A hagyaték felosztásakor szerzett adott vagyontárgyhoz fűződő jogok megosztásáról a többi örökösrel meg kell állapodni (közjegyző előtt, hogy a nyilvántartásba vétel megtörténhessen). Ha az örökösök között nem születik megállapodás, a kérdést bírósági úton kell rendezni.

Az örökség felosztása előtt az örökös csak azt kérheti, hogy a nyilvántartásban rögzítsenek egy megjegyzést arról, hogy neki joga van az örökség egyik nyilvántartásba vett tételéhez, hogy a harmadik felek tisztában legyenek ezzel a joggal.

A törvény az örökség adott vagyontárgyához való jogot a jogosult halálának pillanatában ruházza át a hagyományosra (a Polgári Törvénykönyv 882. cikke), de a hagyományos azt nem veheti birtokba a saját hatáskörében (a Polgári Törvénykönyv 885. cikke), csak ha az elhunyt személy erre őt felhatalmazta. A törvény feljogosítja a hagyományost arra, hogy az örököstől követelje egy adott tétel átruházását az ő részére, és ezt a közjegyzői okiratot lehet nyilvántartásba venni. Ha az örökös visszautasítja egy adott tétel átruházását, a hagyományosnak az ügyet bíróság elé kell vinnie.

Az örökség halál utáni felosztása alól vannak kivételek, például ha az örökhagyó általi felosztás várható öröklés volt, vagy ha a végrendeletben csak egy örökös szerepel.

Egy adott tétel nyilvántartásba vétele előtt az adóhatóságnak be kell nyújtani a megfelelő nyilatkozatokat, hogy az átruházási adókat be lehessen fizetni.

3 Melyek a dologi jogok nyilvántartásba vételének joghatásai?

A nyilvántartásba vétel joghatása, hogy a tulajdonjog örökösét az adott jog jogos tulajdonosának tekintik, és ez a személy rendelkezhet a jogaival, illetve az eredeti jogosulttal megegyező mértékű védelmet élvez a többi esetleges örökössel szemben, akik nem vetették nyilvántartásba a jogaikat.

4 Vonatkoznak-e különös szabályok és különleges eljárások egy adott dologi jog kiigazítására az öröklésre irányadó jog szerint abban az esetben, ha annak a tagállamnak a jogrendszerében, ahol e jogra hivatkoznak, a kérdéses dologi jog nem létezik?

A nemzetközi jogi együttműködésről szóló 29/2015. sz. törvény 61. cikke a következőt mondja ki:

„1. Ha egy határozat vagy külföldi közokirat olyan intézkedéseket rendel el vagy jogokat ültet át, amelyeket a spanyol törvény nem ismer, a hivatalvezető – amennyire lehetséges – megfelelteti azokat egy olyan spanyol törvényben lefektetett vagy az által elismert intézkedésnek vagy jognak, amelynek hasonló joghatása van, illetve hasonló célt vagy érdeket szolgál, amennyiben a megfeleltetést követően a joghatás nem terjed túl a származási ország jogszabályainak joghatásán. A jog nyilvántartásba vétele előtt a hivatalvezető tájékoztatja a megfeleltetni kívánt jog vagy intézkedés jogosultját.

2. Bármely érdekelt fél megtámadhatja a jog vagy intézkedés megfeleltetését a bíróságon.”

Last update: 16/10/2024

Ennek a lapnak a különböző nyelvi változatait az Európai Igazságügyi Hálózat tagállami kapcsolattartói tartják fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Sem az Európai Igazságügyi Hálózat, sem a Bizottság nem vállal semmilyen felelősséget, illetve kötelezettséget az e dokumentumban közzétett vagy hivatkozott információk és adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.